

Publicerad 2009-03-10 15:04 av Konnichiwa

När orden bildar ostadiga skuggor av verkligheten

Jag vandrar runt i dimmornas värld

Vandrar runt i cirklar,

och ökar takten allt mer panikslaget

Mina öron är tilltäppta

och jag hör knappt längre

att mitt eget hjärta slår

Fastän dina ord viskas i mitt öra

hörs de som på avstånd

och de bildar endast ostadiga skuggor

av verkligheten

Jag vet inte längre vem personen

som speglas i min spegel är

och jag blundar för att stänga ute världen

Luften som syns är suddig och dunkel

och syret jag andas är isande kallt

Var är den sol som alltid lyste upp månen?

Alla vet, att en måne inte kan lysa

av egen styrka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Konnichiwa med Poeter.se id #27611 innehar upphovsrätten